

+

Dierbare Vader Abt, dierbare Broeders, beste Christengelovigen!

Wat **nieuw** is, is beter. Tenminste zo wil men het ons doen geloven: nieuwe formules waspoeder, nieuwe frisdranken, maar ook: *“Nieuwe Geschiedenis van de Middeleeuwen”*, nieuwe bijbelvertalingen, nieuwe evangelisatie, nieuwe ga zo maar door.

Ook de heilige Mis van deze zondag staat volledig in het teken van de nieuwheid. Van een nieuw lied, een nieuwe hemel en aarde, het nieuwe Jeruzalem, een nieuw gebod, nieuw leven.

Maar waarover heeft de Heilige Schrift het?

Misschien herinnert U zich nog de ontroerende scène uit de film **The Passion**, waar Jezus op Zijn kruisweg naar de Kalvarieberg, Zijn Moeder Maria ontmoet en haar aanspreekt met de woorden uit de Apocalyps: *“Ecce nova facio omnia”*; *“Zie, ik maak alles nieuw”*. Het is misschien niet historisch, maar het drukt wél de volle diepgang uit van het mysterie dat zich op dat moment aan het voltrekken is. Door Zijn Lijden en Kruisdood vernieuwt Christus geheel de wereld, Hij scheidt de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Christus' lijden is het zaadje dat in de aarde valt en sterft, om door de overwinning van Zijn verrijzenis, nieuw leven te geven aan alle mensen die het willen.

En aan de Nieuwheid die Christus ons is komen brengen kunnen wij allen **deelachtig** worden, allereerst doorheen de **zeven Sacramenten** die Hij heeft ingesteld, en in het bijzonder door het Sacrament van de Heilige Eucharistie, het *“Nieuwe en Eeuwige verbond”*. In elke Mis namelijk wordt het Offer van Goede Vrijdag, op onbloedige wijze, aanwezig gesteld en hernieuwd. Doorheen de consecratiewoorden van de priester en Christus' offerende aanwezigheid die hieruit volgt, zet de Zoon Zijn offer aan de Vader verder en hernieuwt het voortdurend. Dat betekent ook dat een echte communie aan het Lichaam van Christus slechts vruchtbaar kan zijn, als we ons ook volledig verenigen met Christus, die op het altaar Zijn leven voor ons offert. Johannes-Paulus II drukte het zo mooi uit: *“Naar de Mis gaan, is naar de Calvarieberg gaan”*, zei hij.

De Heilige Mis is daarom, als aanwezigstelling van het Kruisoffer, de bron van alle genade en alle sacramenten. En eerst en vooral van het **Doopsel**.

We hebben het in deze Paastijd zo vaak gehoord: *“Door de doop in Zijn dood zijn wij met Hem begraven, opdat ook wij, zoals Christus ... uit de doden is opgewekt, een nieuw leven zouden leiden”* (Rom 6, 4).

Échte **vernieuwing in de Kerk** kan daarom enkel en alleen voortkomen uit een radicale beleving van de doopgenade en een authentieke eucharistische heropbloei.

Met andere woorden: uit een diepere eenheid met Jezus Christus en Zijn Kruisoffer. Waarom zoeken naar “nieuwe wegen”? **Jezus Christus is dé Weg**, Hij is *“de Alfa en Omega, de oorsprong en het einde”* (Ap 21, 6), altijd Dezelfde, en toch steeds nieuw, *“Hij die is en die was en die komt”* (Ap 1,8). *“Wie in Christus is”*, schrijft Paulus, *“is een nieuwe schepping: het oude is voorbij, het nieuwe is al gekomen”* (2Kor 5, 17; cf Apoc. 2^e lez.). Of om het met de bekende woorden van Sint-Augustinus te zeggen: *“Schoonheid oud en toch zo nieuw!”*

Zo kunnen we ook beter begrijpen wat O-L-Heer in het Evangelie bedoelt met Zijn **nieuwe gebod**: *“Heb elkaar lief zoals ik u heb liefgehad”*. Strikt genomen zou er niets nieuws zijn aan dit gebod, indien het enkel ging om een uiterlijke nabootsing van Christus. Ook in het Oude Verbond was het centrale gebod de onvoorwaardelijke liefde voor God en voor de naaste, zelfs ten koste van het eigen leven. Wanneer Christus echter zegt *“zoals ik”*, dan gaat het niet om een puur uiterlijke nabootsing, maar om een **innerlijke deelname** *“aan de heiligheid, de barmhartigheid, de liefde van God”*. *“Hoc sentite in vobis quod et in Christo Jesu”*: *“Die gezindheid moet onder u heersen welke ook Christus Jezus bezielde”*(Fil 2,5).

Maar met onze puur menselijke capaciteiten is dit onmogelijk. Alleen door de **genade** van de Heilige Geest kunnen we de gezindheid van Jezus Christus, tot de onze maken (Fil 2, 1.5; CKK 2842). *“Gods liefde is in ons hart uitgestort door de Heilige Geest die ons werd geschonken”* (Rom 5, 5). Jezus is niet enkel een uitwendig voorbeeld, Hij is de gast van onze ziel: *Hij handelt in ons en wij in en door en met Hem: “Ikzelf leef niet meer, het is Christus die leeft in mij”* (Gal 2,20).

Het Nieuwe Gebod van de Liefde is een gave die Christus ons geeft en waardoor Hij in ons werkzaam is: *“Wie in mij blijft, zoals ik in hem, die draagt veel vrucht”* (Joh 15, 5), zingen we in de communie.

De nieuwheid van het Nieuwe Testament ligt zo in niets anders dan in Christus zélf. Het nieuwe gebod, de nieuwe wet is geen nieuwe norm, maar een door de Heilige Geest geschonken nieuwe innerlijkheid in Jezus Christus. (cf Ben XVI JvN 2, hst3, cf Ia IIae q106,a2)

Moge de Heilige Maagd Maria, Moeder van God, Tempel van de Heilige Geest en Ark van het Nieuwe Verbond, ons bijstaan en leiden op deze weg, in Christus en naar Christus toe, hier in dit tranendal, gehuld in de sluier van het geloof, en volmaakt in het nieuwe, in het hemelse Jerusalem. Amen.